

Saluda a Mami. Petonets a Norelles i Jani. Digà-li que faci bon dat o si.
Pepe no l'estimant. (83) 62 St. Médard, 13-5-- dilluns

María meva: Les teves cartetes tornen a venir amb una regularitat que encanten. Ahir vaig rebre la teva del divendres amb la foto que abans en tinc dues, com saps. El dissabte vaig trobar la teva del divendres. Sobretot posa l'adreça meua clara, car si hi haigut retard en una carta fou per culpa de la meua doneta. No cal, mecos meu que escriguis al matí, no. Ja va bé i jo no et perdono que perdís una horreta de dormir per això.

També vaig rebre l'extracte de comptes. L'aprovo? No l'aprovo? Me'l tinc que estudiar una mica, saps?... Si, jo vaig cobrar uns seipanta i picos de francs, però com que he tingut que combatre una para de tripa, lleutis i altres porqueries,estic quasi a les capses ja. Vaig tornar els 50 francs, a en Mir i me'n tornaren la, tant dels que en deien però marxen com l'aigua, piquè et far fer un parell d'ous ferrats, una mica de pa i vi i te'n pots viut o deu francs. Però amb pens, i treball, ja arivaré al dia que pagaran que serà d'ací viut o deu o quinze dies.. Si vols que en faci rentar el traje mi ho hauràs de pagar tu, saps? Altrament el teu home anirà brut com un gorrinet.

Una cosa que ara recordo i ? ho volia dir moltes vegades. E'has fet xullar? Segurament que no, que seguiran caient-te els cabells. Far-ho, sentis? No plauis el diners per això, així com si en vols fer content compta't quelcom per a nullar-te'ls que no sigui això que és dolenta.

Ahir ferien festa. Avui en torava també però

per les circumstàncies de la guerra ho estat suprimida així
com els permisos. Alhiv deuria esperar a en Roca. Pobre
xicot prou pena tenia ell ja que tenia el permís signat
però ja t'ho deia el dissabte que eren suprimits. Bé, quan
s'aixequi l'ordre ja vindrà, i malgrat que no sigui ja d'in-
terès et portaré les lletres del Pepe del Mariscal que t'ha-
vià fet el divendres. Estàs contenta, eh?

Deus estar contenta també per l'èxit de la reclamació
nova? Em sembla que ben poca coseta hi ha a fer. Mala
grata. Està escrit que no podem sortir d'aquí. Jo crec que
està en sort, ves a saber. Naturalment que n'hem de passar
de verdes i madures, però no en dubtis que aviat podrem tor-
nar a Vilanova. Jo ja m'he fet el cor fort. Ara em dic: Es-
peraré notícies de la tia segons el que digui sobre precipitacions,
cessaré ^{me} portar aquí a una momenta que jo coneix i m'estima molt.
I aquí retrobarem en part la felicitat perduda. Si oís una bona
a la setmana les sabrejarem d'aquella manera tan maca que
sabem fer-ho. Potser la situació millorarà per part nostra també.
Aquesta tira per aquest costat i si no la llibertat absoluta, si
no, de la que trobarem a l'arribar aquí. Més hi ha. El dia
21 passarem revisió mèdica per a classificar als espanyols en
apta, o inapta. Si em classifiquen dels segons, t'inc entès que
els portaran al Camp de Bram, on pots sortir amb la més
petita reclamació. Venem. Cal esperar de moment aquest dia,
abans de prendre la resolució de cercar què fem aquí.

Moltes vegades em penso si no soc un xic egoïsta, però no em sembla. Després de tot e' interès comú el reunir-nos, eh? Deu això fent cas d' aquella dita del boig conegut que el savi per conèixer. Tu estàs bé, i si no l'acceptem ací? En fi no ni aparta res. Ja em espavilaríem i cercaríem cosa nova cas que la diríem et fes camu a l'enfern. Jo crec que no, perquè no em precipitaré i aniré en pens de plom. El dissabte vaig llegir un anunci en el que interessaven nos per a cosir camises de soldat. Vaig escriure. Si contesten aniré jo mateix a enterar-me de les condicions. Jo em dic. Si et troves quelcom que amb mes hores de treball poguessis defensar-te per anar fent potser seria millor que fent te entrar en una casa en les condicions d'avui, que no en altra que de criadeta. Allavors sabem que després del treball ets lleure i pots anar on et plagui. Beiguen de moment una dispera i si amb alguna altra pots conseguir la situació del viure com les Costes, ideal del tot allavors. Soi castell, neneta meua, que si fa el teu home que barrina sempre.

Ellis vaig anar al cinema. Miri anà a Bordeaux. Jo baix sortí amb en Pérez. Varem estar al cinema i després tot xic-xic entrarem al Camp. Una tarda ben avorrida. Creu que quasi prefereixo baixar a al treball. Si m'agrada quedar es pel mati que pots prendre la matinada. Em vaig llevar serien les vuit, després de rentar-me vaig agafar un llibre i vaig estar al llit a llegir fins vora migdia que em vaig mudar. Després de dinar has de córrer si vols trobar vacant al cinema

Tu saps les emprentes que hi ha !! Són tant i el local és petit que t'hi ofeguen. És allò tot hom aprofita la festa i com que no són solament els espanyols, sinó els annamites i d'altres colors. Al migdia em donaren la terra cateta. Avui dejunaré, segur que no me'n toca havent-la rebut ahir.

Tu no pateixis pel correu. Ara no puc donar-les a Bordeaux i segur que no t'arriben Tan ràpidament. Aquella que llegies de la vigília la vaig poder donar per Bordeaux.

Si, neneta meua, la situació canvia i segur que aquesta em afecta. No hi patim. Prenem les coses com vinguin que se'ns hi podem fer. Corren rumors que a Espanya han mobilitzat a moltes lleves. Jo tanmateix li hi hauria pensat que el nen encara respirarà. No solament ell ~~està tot~~ ~~per~~ ~~confiança~~ que les coses canviaran i per a que això succeeixi allà baix és necessari un rebombori.

La polera Constant si que respirarà ara. Ho sento perquè és bona però paciència.

No quis res encara a la Mercedes. Espera la seva notícia a veure que decideix. Jo no sé si haurà interpretat bé la meua carta. Crec que sí car era feta amb moltes reflexions però totes fonamentades.

Neneta meua. Que t'estimo prou ho saps. voldria que coneixis aquest dies que falten per a precisar d'un cop la nostra situació aquí. Avui no pot dir si és estable o si per contra hi ha encara possibilitats.. Si, neneta meua, serem felices de que ho volen, eh?

Unes petons ben macos del sempre, sempre tota Pepes